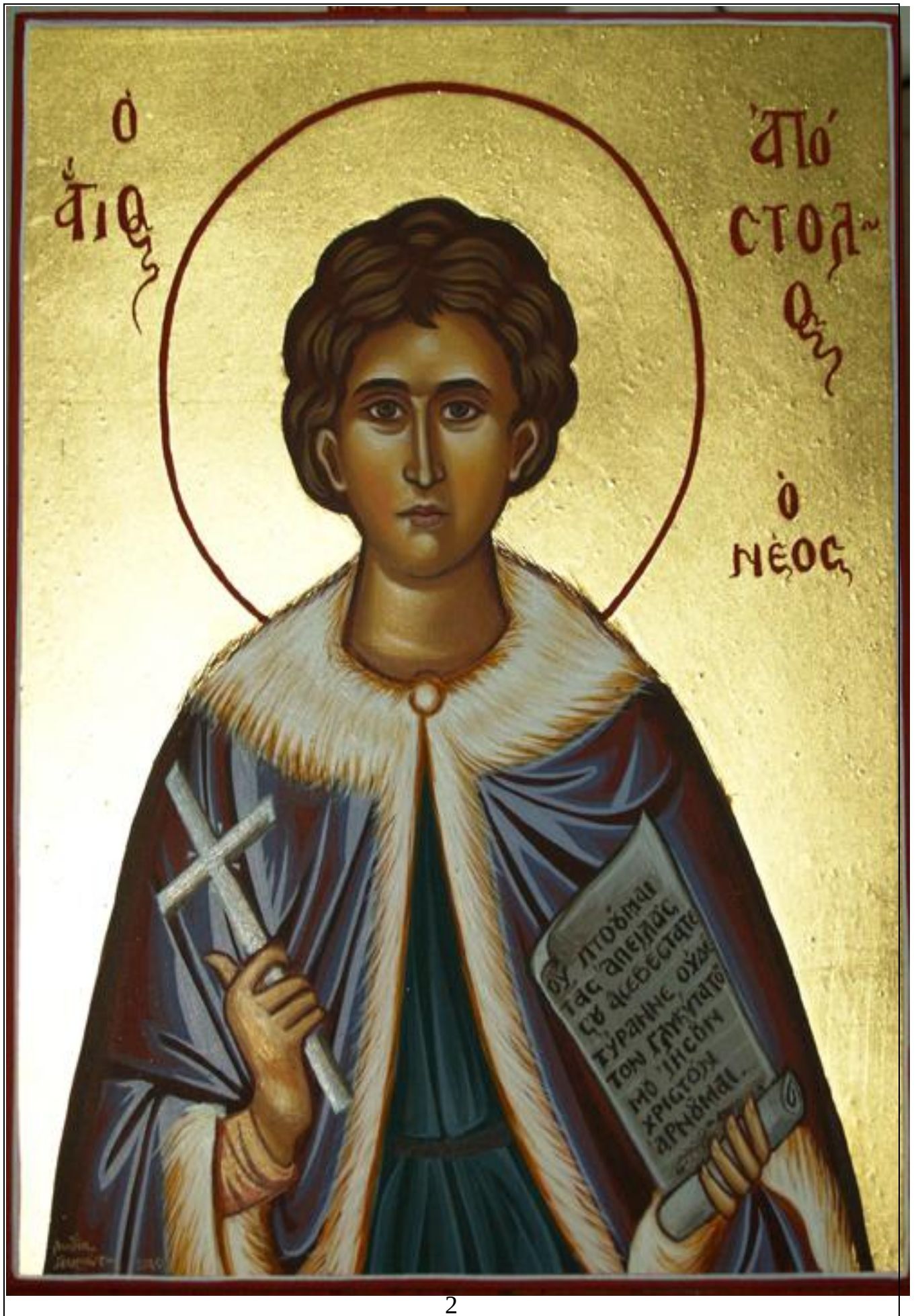

16 AUGUST

**PARACLISUL
SF.MUCENIC
APOSTOL
DE LA CONSTANTINOPOL**

VOLOS, 1926

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΑ ΑΠΟΣΤΟΛΟΝ ΤΟΝ ΝΕΟΝ

Μετά τὸν εὐλογητὸν, τὸ Κύριε εἰσάκουσον. Τὸ Θεὸς Κύριος καὶ τὸ
τροπάριον πρὸς τὸ

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν

Τῷ ἱατρῷ τῶν ἀλγεινῶν νῦν προσδράμωμεν, οἱ ἀσθενεῖαις τῆς
ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, βεβυθισμένοι κράζοντες αὐτῷ ἐκτενῶς, ἔν-
δοξε Ἀπόστολε, τὸν Θεὸν τῶν σῶν δούλων, τῶν ἀνευφημούντων σε
ἐκ ψυχῆς, ἀθλοφόρε, ὑπὲρ ἡμῶν ἰκέτευε, πολλῶν νόσων ρυσθῆναι
ταῖς ἰκεσίαις σου.

Οὐ σιωπήσωμεν ποτὲ Θεοτόκε κλπ.

Εἴτα τὸ Ν'. ψαλμὸν χύμα. Ὁ κανὼν ὡδή α'. ἦχος σελ. δ'.

Ἑγγρὰν διοδεύδας

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς καὶ σοὶ προσδραμόντα, ἐλευ-
θέρωσον, ἀθλητὰ ἐμὲ τὸν ἰκέτην σου τῆς τούτων, ἐκδυσωπῶ τυραν-
νίδος Ἀπήστολε.

Παθῶν μὲ ἐκύκλωσαν προσβολαί, ὦ μεγαλομάρτυς καὶ κινδύ-
νων ἐπαγωγαί, λύτρωσαί με τάχος κράζω μάρτυς, σαῖς πρὸς Θεὸν
εὐπροσδέκτοις δεήσεσι,

Νοσοῦντα μὲ πάθεσι χαλεποῖς. Ἀπόστολε μάρτυς, τῶν φαρ-
μάκων σῶν πρεβειῶν, ἴασαι τὸν ἄθλιον νοσοῦντων. ὁ ἱατρὸς δυσω-
πῶ ὁ ὀξύτατος.

Θεοτοκίον

Σωτῆρα τεκοῦσά σε καὶ Θεὸν, δυσωπῶ Παρθένε, λυτρωθῆ-

ναι με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Ὁδὴ γ'· Οὐράνιος ἁψίδος

Προστασίαις σου θείαις, ὦ ἀθλητὰ ῥῦσαί με, κείμενον ἐν νόσοις καὶ παντοίαις κακώσεσι καὶ γὰρ σὲ κέκτημα μετὰ Θεὸν προστασίαν, ὁ θερμὸς τῆς σκέπης σου πρόσφυξ μενόμενος.

Ικετεύω σε πόθω, τὴν ψυχικὴν κάκωσιν καὶ τὰς τῆς σαρκὸς ἀσθενείας ἰάσασθαι, σὺ γὰρ τὸν ἄροντα τὰς ἀσθενείας τοῦ κόσμου, ἀθλητὰ ἐκήρυξας μόνον φιλόανθρωπον.

Χαλεπαῖς ἀρρώστιας καὶ λυπηροῖς πάθεσιν, ὁλαί με κακῶς ἀθλοφόρε κατατρυχόμενον, ταῖς πρὸς τὸν Κύριον, σαῖς ἀκοιμήτοις πρεσβείαις, ἀθλητὰ θεράπευσον. ὅπως γεραίρω σε.

Θεοτοκίον

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἷτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι ὡς δυνατὸν ἐν ἰσχύϊ, τὸν Χριστὸν κυήσασα. Θεομακάριστε.

Διάσωσον ὑπὸ κινδύνων τοὺς πίστει σοι προσιόντας ὅτι πάντες
ἰκετικῶς εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς μέγιστον πρέσβυν, πρὸς τὸν Θεὸν
ὦ Ἀπόστολε.

Επίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ πανύμνηστε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμήν χα-
λεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κάθισμα ἥχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν

Προστάτης θερμὸς καὶ φρουρὸς ἀκαταίσχυντος ὑπάρχων ὁ σοφὴς,
τῶν πίστει ἀνυμνούντων σε ἐκ ψυχῆς βοῶμέν σοι, ἀπόστολε μακά-
ριε τάχυνον καὶ τῶν κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, τοὺς πόθῳ περιπτυσ-
σομένους τὴν ἁγίαν κάραν σου.

Ὦδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε

Τῶν παθῶν μου τὸν βόρβορον, καὶ κηλίδας πάσας, σὺ εὐδίω-

στείλον, τὰ τῆς ἁμαρτίας μου καὶ χειμάρους μου, τῶν παθῶν ξήραννον, ἱκετεύω γὰρ σε καὶ προσπίπτω καὶ κραυγάζω σοι, ἴασαι ἅγιε, τὴν πεπωρωμένην καρδίαν μου, πηγὰς σε καταλύξεως καὶ δακρύων ὁμδρους παρέχων μοι, ἵνα τὰς τε χεῖρας καὶ σῶμά μου τὸ οὕτω ρυπωθὲν τούτοις ἐκπλύνω τὸ ἔλεος, Θεοῦ ἐπισπάσωμαι.

Εἶτα. Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου. Τὸ Κύριε ἐλέησον 12.

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Ἐπειτα τὰς λοιπὰς ᾠδὰς τοῦ Κανόνος.

ᾠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας

Τὴν ὀργὴν τοῦ Ὑψίστου, εἰς γαλήνην παμμάκαρ σὺ μεταποίησον, πρεσβεῖα σου τῇ θείᾳ, αὐτὸν κατελάρυνων, ὑπὲρ ἡμῶν τοῖς βοῶσιν αὐτῷ, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Θελετὴν τοῦ ἐλέους, ἐν σταδίῳ τυράννων ἐκήρυξας ἅγιε, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, ὃ πάντων ὑπερέχου, τῶν ἐν πίστει βοώντων σοι, ἐξ ἀναγκῶν χαλεπῶν, ῥῦσαι ἡμᾶς ἀθλατά.

Σωμάτων ἰατῆρα καὶ ψυχῶν σε σωτῆρα πάντες κεκτήμεθα σοφὲ μεγαλομάρτυς, διάσωσον οὖν πάντας. ἀθλητὰ τοὺς κραυγάζοντας, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον

Θησαυρὸν σωτηρίας καὶ πηγὴν ἀφθαρσίας τὴν σε κυήσασαν καὶ πύργον ἀσφαλείας καὶ θύραν μετανοίας, τοῖς κραυγάζουσιν ἔδειξας. Ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ ἡ. Τὸν βασιλέα τῶν Οὐρανῶν

Τοὺς προσφοιτῶντας νυνὶ τῇ πανσέπτῳ σου χάρα ἐκ παντοίων λύτρωσαι κινδύνων, νόσου τε παντοίας, Ἀπόστολε τρισμάκαρ.

Τῶν πειρασμῶν τῶν πολυειδῶν λύτρωσαί με, σαῖς πρεσβείαις πρὸς πάντων Δεσπότην, σὺ τῶν ἀθλοφόρων Ἀπόστολε ἡ δόξα.

Τῶν νοσημάτων σὺ ἰατρεία τελεία. ἀνεδείχθης μάρτυς τοῖς ὑμνοῦσι καὶ ὑπερυψοῦσι Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

— 35 —

Θεοτοκίον

Τὰς ἀσθενείας μου τῆς ψυχῆς ἰατροῦσι καὶ σαρκὸς τὰς ἐδύνας Παρθέने, ἵνα σὲ δοξάζω τὴν κεχαριτωμένην.

ᾠδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκου.

Ροὴν μου τῶν δακρύων, πρόσδεξαι ἐκ πόθου, ἐκπεμπομένην ὥς πάντα τὸν βόρβορον, τῶν νοσημάτων μου πλῆνον Ἀπόστολε μέγιστε.

Χαρᾶς αἰωνιζούσης, μάρτυς σὺν ἀγγέλοις, ἐπαπολαύων νυνὶ διασκέδασον, τὴν ἀθυμίαν τῶν νόσων ἡμῶν καὶ θλίψεων.

Ηπάνσεπτός σου χάρα, ἰατρεῖον πέλει, ἀθλητὰ ἐν αὐτῇ γὰρ προσφεύγοντες, τῶν ψυχικῶν ἀλγηδόνων ἀπολυτρούμεθα.

Θεοτοκίον

Φωτός σου ταῖς ἀκτῖσι, λάμπρυνον Παρθέने, τὸ ζοφερὸν τῆς ἀγνοίας διώκουσα, τοὺς εὐσεβῶς Θεοτόκον σὲ καταγγελλοντας.

Καὶ εὐθὺς τὰ Μεγαλυνάρια. Ὑμνος πλ. 8'

Τὴν Ὑψηλοτέραν τῶν Οὐρανῶν

Τὸν μεγαλομάρτυρα τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Λαυρεντίου κωμοπό-
λεωθ βοηθὸν φύλακα καὶ ῥύστην, τῶν προσερχομένων, Ἀπόστολον
τὸν θεῖον ὕμνοις τιμήσωμεν.

Τὸν φωστῆρα πάντες τὸν εὐκλεῆ, τὸν ἐκ Μαγνησίας ἀπαστρά-
ψαντα φαεινῶς τὴν δόξαν τῶν μαρτύρων καὶ κλέος τῶν δικαίων,
Ἀπόστολον τὸν νέον ὕμνοις τιμήσωμεν.

Τὴν σεπτὴν σου χάραν ὡς θησαυρὸν, μέγιστον πλουτοῦντες συμ-
πολῖται σου οἱ πιστοὶ ἀπολυτροῦνται νόσων καὶ πάσης ἄλλης βλάβ-
ης, καυχώμενοι οὖν ταύτῃ ὕμνους προσφέρουσι.

Δεῦτε ἀσπασώμεθα οἱ πιστοὶ, χάραν τὴν ἁγίαν Ἀποστόλου τοῦ
ἁθλητοῦ, τὴν τὰ ὀλέθρια, νοσήματα πάντως, τῶν προσερχομένων
πίστει διώκουσαν.

— 36 —

Δόξα Τριαδικὸν

Ω τριάς ἁγία τοὺς δούλους σου, ἡμᾶς τοὺς τιμῶντας, τὴν σεβά-
σμιον κεφαλὴν, τὴν ἐν τοῖς ἐσχάτοις καιροῖς ἀποτιμηθεῖσαν, τοῦ
θείου Ἀποστόλου τοῦ σέ δοξάσαντος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου

Δέσποινα δυσώπει τὸν σὸν υἱὸν ἁγίους γενέσθαι, βασιλείας, τῶν
οὐρανῶν, τοὺς δοξολογοῦντας καὶ πίστει προσκυνοῦντας, τὴν χάραν
Ἀποστόλου τοῦ σοῦ θεράποντος.

